

എൻ എം വി റവ്: മോഡൽ എച്ച് എൻ എൻ

അക്കമ്പാം

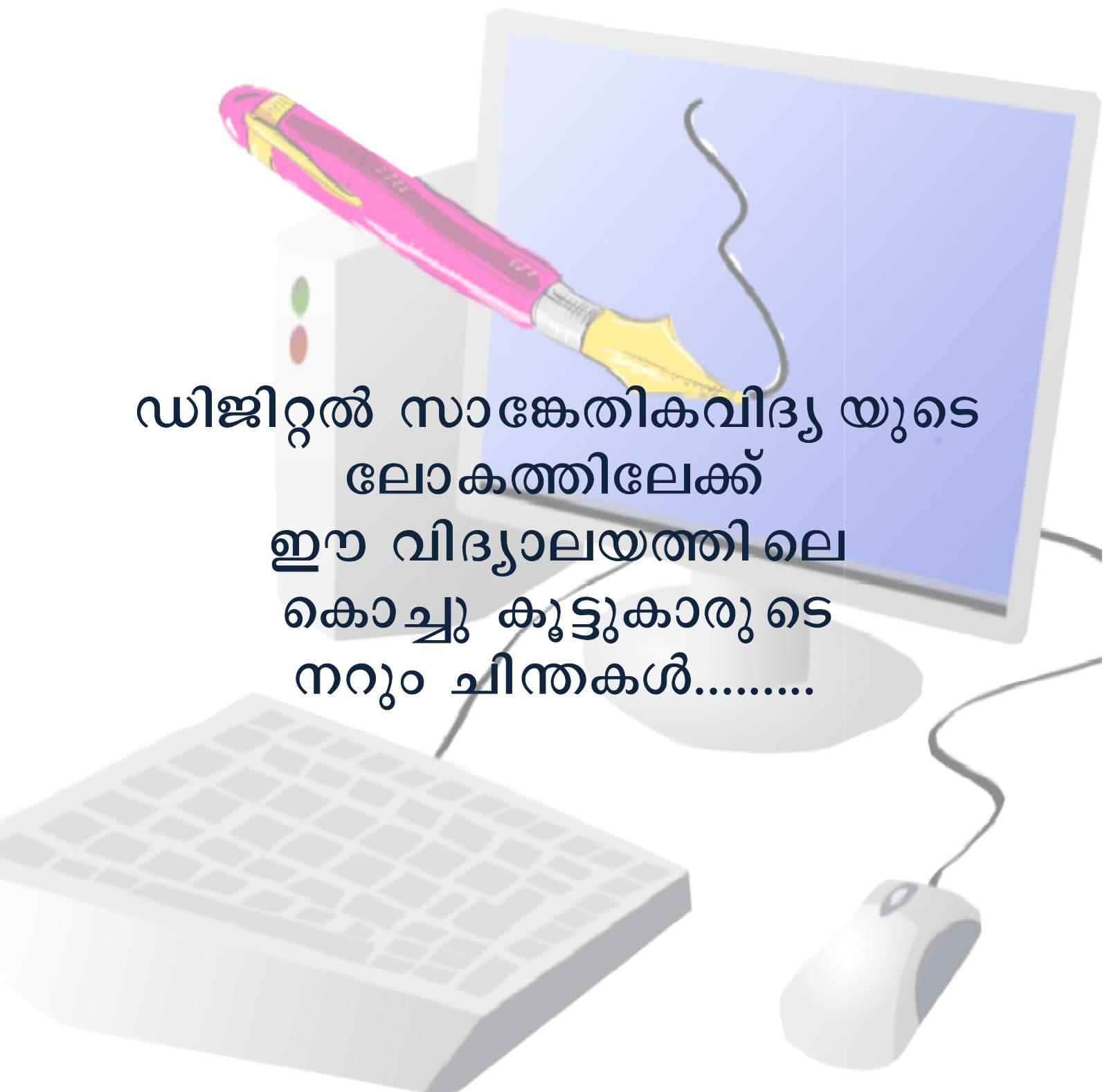
മഹാസംഖ്യകരവിശ്വാസ സാമൈരുദ്ധം സ്ത്രീവൃഥാളയും വിജ്ഞാലവം
“സ്ത്രീമുഖ വിഭാഗിക്കി നാശംസ്ത്രൂതനെ.”

അച്ചുവം

1. പ്രഭ്രാം	01
2. കിളിപ്പാട്ട്	02
3. ജീവിതയാത്ര	03
4. അമ്പിളി പുവ്	04
5. തേങ്ങുന കുഞ്ഞിക്കുരുവിയുടെ അടുത്ത് ഒരു കൃതി	05
6. ചഞ്ചാതി നനായാൽ കണ്ണാടി വേണ്ട	06
7. പി ഭാസ്കരഗർ കവിത	07
8. ജാലകം തുറക്കുന്നു	08
9. കടൽത്തീരത്ത്	09
10. ഒരു കടൽ	10

KITES

യിജിറ്റൽ സാക്കതികവിദ്യ യുടെ
ലോകത്തിലേക്ക്
ഈ വിദ്യാലയത്തിലെ
കൊച്ചു കൂടുകാരുടെ
നൃം ചിത്രകൾ.....

പ്രളയം

ദുരിത പ്രളയം വന്നു നാട്ടിൽ

കേരളമാകെ പ്രളയം...

കര കവിത്തു ഒഴുകുമാറുകൾ
ഇന്നിതാ വറ്റി വരണ്ട നിലയിൽ.....

മൃഗങ്ങൾ, പക്ഷികൾ, മനുഷ്യരെല്ലാം
വസിച്ചിരുന്നിടം ഒഴുകിപോകവേ
എല്ലാം അവസാനിച്ചു തോന്തിപ്പായ്
പിണ്വുമകൾ ഏറെ മരിക്കവേ.....

നിന്നുടെ ജീവിതം വെള്ളത്തിൽ
മുങ്ങി, ചിരികളെല്ലാം മറഞ്ഞു
പോയീടവേ...

വെളിച്ചമായ് പ്രകാശിച്ച സുര്യൻ
എന്തെ ചുവന്നു കലങ്ങിയ കണ്ണാടു കൂടി
നിരഞ്ഞു നിൽപ്പു.....

കിളിപ്പാട്

ഒരു കിളിക്കുട് കണ്ടു ഞാൻ
ഒരു കുഞ്ഞിക്കിളിയും അമ്മക്കിളിയും
മാറോടു ചേർത്തുപിടിച്ച് കുട്ടിരിപ്പാണതേ

അച്ചൻ കിളി എവിടെ പോയി
കുഞ്ഞിന് തീറ്റ തേടിപ്പോയതോ
അച്ചൻ കിളിയെ കാണാത്തിട്ട
പാപം കരയുകില്ല....

അച്ചൻകിളി വന്നമേ
ഭക്ഷണം വിളന്പി വെയ്ക്കു...
ഒറ്റ നേരം പറവരനേ കുഞ്ഞിക്കിളിക്കള്ളാം
ഒരു ദിവസം കുഞ്ഞ് പിരന്നു
കുഞ്ഞിന് പേരെന്താ...
കിലുക്കാംപുടി കിലുക്കാംപുടി
കിലുക്കാം പുടി....

ഒരു നാളിൽ കിലുക്കാം പെട്ടിക്ക്
കുട്ടിൽ ചോറുണ്ട്
കിളിക്കള്ളാം പറവരനേ
സുര്യനും കുട്ടരും ചിരിക്കുന്നുണ്ട.....
മരങ്ങൾ തോറും കായ്പഴുതേ
കൊത്തിയെടുക്കാൻ വരുമോ വീണ്ടും
മരച്ചില്ലയിൽ നിന്ന് പോവുകയില്ല
ഇല്ല ഇല്ല വേരെയെങ്ങും.....

-ഹർഷൻ ലാൽ

ജീവിത യാത്ര

അരക്കരെ അക്കരെ നിന്നൊരു മനുഷ്യൻ
ഇങ്ങോക്കരെയിലേക്ക് നീന്തിയടുക്കുന്നു....

അയാൾ ഒരു പാവം മനുഷ്യൻ, തെറ്റുഖരിച്ചു ഞാൻ
തീവ്വവാദി എന്നു കരുതിപ്പോയി ഞാൻ,
എവിടെ നിന്ന്, വരുന്നേന്ന് ചോദിപ്പു..
എവിടെ നിന്നോ ഞാൻ ഇവിടേയ്ക്കു നീന്തി
എവിടെ നിന്നാണ് അങ്ങ് അകലെ
നിന്ന്, അങ്ങ് അകലെ നിന്ന്

കടൽ മാർഗം സഖവരിക്കവെ
അവിടെന്ന് യുഖ കപ്പൽ
പാഞ്ഞുകയറി എൻ ചെറു
സോട്ടിൽ ഇടിക്കവെ
മരണപ്പെട്ടു എൻ്റെ തൊഴിലാളികൾ

ചിതറിതെറിപ്പതു കണ്ണു നാം
ഹൃദയംപൊട്ടി തകർന്നുപോയി
കാഴ്ചകൾ കണ്ക്
രക്ഷ തേടാൻ കൈകതാങ്ങും മറ്റും
ആവശ്യമാ നാടുകാരെ

നോക്കേ രക്തം വാർന്നൊഴുകുന്നു
കടലിനുള്ളിൽ പാവങ്ങളുടെ
രക്തം ഒഴുകുന്നു
എന്നു തെറ്റു ചെയ്തു അവരെല്ലാം
കാണുന്നുണ്ണോ ഭഗവാനെ ഇവയെല്ലാം

കാരോ കുടുംബത്തിന്റെ അവസ്ഥകൾ
കണ്ണറിതെന്നും അനുഭവിച്ചും അവർ
ഇരങ്ങി തിരിച്ചതാവാം....
ഇരങ്ങി തിരിച്ചതാവാം....

രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങാതെ ഉണർന്നിപ്പാണ്
എൻ്റെ കുടുംബം എൻ്റെ അച്ചന്നും അമ്മയും
അവർ ഉറങ്ങാതെ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടാവും

അക്കരെ അക്കരെ നിന്നൊരു മനുഷ്യൻ
ഇങ്ങോക്കരെയിലേക്ക് നീന്തിയടുക്കുന്നു....

അപിളി പുവ്

ഓ ഓ ഓ ഓ

ഓ ഓ ഓ ഓ

ഓ ഓ ഓ.....

മാനത്തെയപിളി അമാവാ
രാത്രിയിൽ വെളിച്ചുമേകുന്നോരമാവാ
നിന്നെ കാത്തുപുക്കൾ ഇരിപ്പു.....

നക്ഷത്ര കുടങ്ങൾ എവിടെപ്പോയി
കുട്ടികൾ മാടിവിളിക്കുന്നുവോ
മിന്നുന വെളിച്ചു കാണാൻ ചേലുണ്ട
താഴെ വരുമോ അമാവാ

എന്താണിങ്ങനെ മുക മാവാൻ
എന്താ ഓന്നും ചൊല്ലാതെ
കുത്തേത എന്നെ ഇവിടെയാ സൃഷ്ടിച്ചേ
താനെങ്ങനെ താഴെ വരും

രാത്രിയിൽ ഉറകമെല്ലെ അമാവാ
പുക്കൾ വിതിയുന്നത് കാണ്ടില്ലെ
രാത്രിയിൽ സുര്യൻ നീ തനെ
പോകുന്നേ അമാവൻ പോകുന്നേ.....
പോകുന്നേ അമാവൻ പോകുന്നേ.....

തേങ്ങുന കുഞ്ഞിക്കുരുവിയുടെ അടുത്ത് ഒരു കൂട്ടി

ഹാ! കുരുവി എന്നായിവിടെ മരച്ചില്ലയിൽ
വെറുതേ ഇവിടെ ഇരുന്നതാ
എന്തിനാ നീ തേങ്ങുനേ
എൻ്റെ കുരുവിക്കുട്ടരെല്ലാം എങ്ഞോ പോയി
എന്ന കൂട്ടിടാതെ.

സാരമില്ല പോട്ട അവരെല്ലാം
നിനക്കു ഞാനിരിക്കാം കൂട്ടിനു നിന്നോടൊപ്പം
പേടിക്കണം കുതേത ഞാനൊരു പാവമാ

നാം പിരുന്നേഴ്സ് നിന്നെപ്പോലെ
കുഞ്ഞിക്കുരുവിയായിരുന്നു
“പോട്ട നിനക്ക് അച്ചുന്നക്കുരുവിയും അമക്കുരുവിയും
ഇല്ലെ അവരെല്ലാം കൂട്ടിലുണ്ടാകും

വഴിയറിയാതെ നീ എന്തിനേ പറന്നു
എല്ലാവരും പറന്നുയർന്നേഴ്സ് എനിക്കും പറന്നുയരാൻ
തോന്നി.

അവിടെ ഒരു തുന്പിക്കുട്ടൻ
എവിടെ പോണ്ടോ തുന്പിക്കുട്ടാ
കുട്ടു തേടി പോകുന്നുവോ
ഈ കുഞ്ഞിക്കുരുവിയുടെ കുടർിയാമോ
ഈ ഇല്ല എനിക്കരിയില്ല

ഞാൻ എത്തിക്കാം കുരുവിക്കുട്ടാ
കുട്ടുതേടിപ്പോകാം നമ്മുകൾ
തേങ്ങാതെ നീ തേങ്ങാതെ
ഞാനുണ്ടല്ലോ പേടിക്കാതെ
സുരക്ഷിതമായി നിന്നെ നാം എത്തിക്കാം.....

പാണ്ടാടി നോക്കുന്നത് കണ്ണാടി വേദം

നാം കണ്ണാടി നോക്കുന്നത് മുഖത്ത് എന്തെങ്കിലും അഴുകൾ പിടിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നറിയാനാണ്. എങ്ങോടുകൂടിലും യാത്ര പുറപ്പെട്ടാൽ ഒരുങ്ങുമ്പോൾ മുഖത്ത് എന്തെങ്കിലും പതികേടുണ്ടോ വസ്ത്രങ്ങൾ ചുളിവുണ്ടോ എന്നൊക്കെ നോക്കാനും കണ്ണാടിയിൽ നോക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ കണ്ണാടി വേണ്ടാ എന്ന് തോന്തുന സന്ദർഭവും ജീവിത തത്ത്വങ്ങൾക്കാം. അത് ഏതാണെന്നല്ലോ? ഉത്തമനായ ഒരു ചങ്ങാതിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യമാണത്. നമ്മുടെ ഉറ്റ ചങ്ങാതി നമ്മുടെ മുഖത്തിന്റെയും മനസ്സിന്റെയും കളക്കം എളുപ്പം കണ്ടു പിടിക്കും. മാത്രമല്ല, അത് നമ്മോടു തുറന്നു പറഞ്ഞ് ആ അഴുകൾ നീക്കിക്കളഞ്ഞ് ശുദ്ധനാകുവാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും. ഒരു ഉറ്റ മിത്രത്തിന്റെ ചുമതലയാണത്. ചങ്ങാതിമാർ പലരുണ്ടാകും. പക്ഷേ, നമ്മുടെ അഭ്യുദയകാംക്ഷികളായിട്ടുള്ളവർ എല്ലാത്തിൽ വളരെ ചുരുങ്ങും. ചില സുഹൃത്തുക്കൾ നമ്മുടെ പണമോ പദവിയോ കണ്ട് അടുത്തുകൂടുന്നവരായിരിക്കും. അവർ നമ്മിൽ നിന്ന് അകന്നു പോകും. എന്നാൽ യധാർത്ഥ ചങ്ങാതിമാർ നമ്മുടെ സുവത്തിലും ദുഖിത്തിലും നമ്മോടൊപ്പമുണ്ടായിരിക്കും. നമ്മുടെ സകടങ്ങളിൽ അവർ പങ്കുചേരും. അത്തരം ആളുകളെയാണ് നമ്മൾ സുഹൃത്തുകളോ കേണ്ടത്. ഒരാളുടെ മുഖത്ത് നോക്കി സൗഹ്യദാർപ്പണം കുറീമോ, കുറവോ ചുണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് നല്ല ലക്ഷണമാണ്. പക്ഷേ, അത് യധാർത്ഥത്തിലുള്ളതായിരിക്കണം. മറുള്ളവരുടെ മുന്പിൽ വച്ച് അപമാനിക്കാനോ അതിക്രോച്ചപിക്കാനോ അല്ല ആ കുറപ്പെടുത്തൽ എന്ന് നമ്മൾ ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ അത് അംഗീകരിക്കണം. തെറ്റ് തിരുത്തി മുന്പോട്ട് പോകണം. അത് ചുണ്ടി കാണിച്ച ചങ്ങാതിയെ അഭിനന്ദനക്കുയും വേണും മുഖത്ത് ആളുകൾ വേഗം കഴുകിയോ തുടച്ചോ കളയും പക്ഷേ, സ്വഭാവത്തിലുണ്ടാകുന്ന ദുർഘടങ്ങളോ, ദുരാചാരങ്ങളോ മായിക്കാനോ മരിയ്ക്കാനും ഒരുപാട് കാലതാമസമടുക്കും. അവിടെയാണ്, നല്ല ചങ്ങാതിമാർ, ഒരു കണ്ണാടിയുടെ കൃത്യം നിർവ്വഹിക്കാൻ അടുത്തുണ്ടാവേണ്ടത്.

ഭഗത്ത് ആർ എസ്

IX A

ലേപനം - പി. ഭാസ്കരൻ കവിത

കവിയും ഗാന രചയിതാവുമാണ് പി ഭാസ്കരൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധമായ കൃതിയാണ് കാളകൾ. ഈ കവിത ‘ഓർക്കൂക വല്ലപ്പോഴും’ എന്ന കാവ്യ സമാഹാരത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. മനും മരും ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങുന്ന വണ്ടികകാളയാണ്, കവി ഇവിടെ ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. ജുന്മേരിയ വണ്ടിത്തണ്ട് തോളിൽ വഹിച്ചും കൊണ്ട് ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങുന്ന കാളകളും വണ്ടികകൈയിൽ മാനുഷാകാരം പുണ്ട് മറ്റാരു വണ്ടികകാളയായ – വണ്ടികകാരനെയും കവിതയിൽ ദർശിക്കാം.

ഒരു പഞ്ഞക്കുടിലിലാണ് ആ കിഴവൻ വണ്ടികകാരൻ ജനിച്ചത്. പ്രഭാതത്തിൽ കന്ധകമാർ ജലം ശേഖരിക്കുവാൻ താമരക്കൂളങ്ങെ ഭിലേക്ക് പോകുന്നോൾ മുതൽ അർദ്ധരാത്രിവരെയും ആ വണ്ടികകാരൻ വണ്ടിയും തെഴിച്ചു കൊണ്ട് അങ്ങിങ്ങും സഞ്ചരിക്കുന്നുണ്ടാവും. വണ്ടിയും തെളിച്ചു കൊണ്ട് സഞ്ചരിക്കുന്ന വണ്ടികകാരൻ ഇടയ്ക്ക് ഒരു പാട്ടുമുളാറുണ്ട്. അതിപ്രകാരമാണ് : ‘നാളെ നടപ്പ് ആരിവാർ. ഒരു നാടകമേ ഉപകം....’ അങ്ങനെ ഒരു നാൾ ശ്രാമവീമിയുലുടെ നാലു മനുഷ്യർ വണ്ടികകാരൻ്റെ ശരം വഹിക്കുന്ന കട്ടിലുമായി ശവസംസ്കാരത്തിനു പോകുന്ന രംഗമാണ് കവി പിനീട് ആവിഷ്കിക്കുന്നത് !

തൊഴിലിനോടുള്ള അർപ്പണ മനോഭാവമാണ് ഈ കവിതയിൽ കവി വരച്ചുകാട്ടിയത്. നിസ്വജീവിതം, യാത്രാമരണം എന്നീ രൂപകങ്ങളുടെ താളാത്മകമായ സന്തി വേദനമാണ് കാളകൾ എന്ന കവിത ശ്രീ പി ഭാസ്കരൻ, ഈ കവിതയിലുടെ ആദിയും അന്തവും ഇല്ലാത്ത യാത്രയിൽ, വണ്ടികകാളകളും വണ്ടികകാരനും നീങ്ങികൊണ്ട് ആ യാത്രയുടെ സ്വഭാവിക പരിണതിയാണ് മരണം.

പ്രിയൻ ഷാ

IX B

കമ - ജാലകം തുറക്കുന്നു

അനേ ദിവസം അജയ് ക്ഷീണിച്ചാണ് ജോലി കഴിത്തു വന്നത്. വന്നപാടെ അയാൾ കിടന്നുവെങ്കി. രാവിലെ ഉണർന്ന ഉടനേ, തന്റെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ജനാലയ്‌ക്കരികെ ചെന്നിരുന്നു ! ആ ജനാല അയാൾക്ക് സർഗ്ഗ കവാടം പോലെ ആയിരുന്നു അതിലുടെ കാണുന്ന കാഴ്ചകൾ, സർഗ്ഗസഹഭാഗ്യമായും അജയ് കണക്കാക്കിയിരുന്നു. ആ ജനാലയ്‌ക്കരികിൽ ഇരുന്ന് സമയം പോയതിന്തില്ല. പെട്ടന് ഹോൺ ബെല്ലടിച്ചു. കുടുകാരന്റെ ജന്മദിന ആശ്വാഷത്തിന് കാണാത്തിനാൽ കുടുകാരൻ വിളിച്ചതായിരുന്നു... അങ്ങനെ അജയ് വോഗം ഒരുങ്കി ഇരുങ്കി.. അവന്റെ അമ്മ അവനെ പുരകിൽ നിന്നു വിളിച്ചു. അവന്റെ കുടുകാരൻ ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട പാൽപ്പായസം കൊടുത്തു. അജയ് അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, അവന്റെ കുടുകാരൻ വല്ലാതെ കോപിച്ച് സംസാരിച്ചു ! എന്നാൽ പാൽപ്പായസം കണ്ടപ്പോൾ അവന്റെ ദേശ്യം പന്യ കടന്നു... അവിടെ ആശ്വാഷ അള്ളല്ലാം കഴിത്തപ്പോൾ ഒരുപാട് വെക്കി. അതിനാൽ അവൻ അന്ന് അവിടെ തങ്കി. പിറ്റേ ദിവിസം രാവിലെ വീടിലെത്തിയ അവൻ വല്ലാതെ പരിശ്രമിച്ചു പോയി. അവന് തന്റെ കണ്ണുകളെ വിശ്രസിക്കാൻ കഴിത്തില്ല. തന്റെ സർഗ്ഗകവാടം ഇരുന്ന സ്ഥലത്ത് ചില മരക്കുറ്റികൾ മാത്രം നിൽക്കുന്നു...

ആദിത്യൻ എസ്

IX A

കമാ- കടൽത്തീരത്ത്

ഒരു ദിവസം കടൽത്തീരത്ത് ഒരാൾ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടനാണ് ഒരു പാറയിൽ നിന്ന് മിനായം പോലെ എന്നേതു ഒന്ന് താഴേയ്ക്ക് ചാടി ! അധാർ അത് എന്താണെന്നു നോക്കാൻ ഓടിയെത്തി. പക്ഷേ അധാർക്ക് ഒന്നും കണ്ണെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല... അപ്പോഴേയ്ക്കും കടലിൽ വലിയ തിര മാലകൾ ഇളക്കാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ അവിടെ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പെട്ടനായിരുന്നു അത് സംഭവിച്ചത് ; ഒരു വലിയ തിരയിൽ എന്നേതു ഒന്ന് തീരത്തേയ്ക്ക് അടിച്ചു കയറി. അത് മത്സ്യത്തിന്റെ തലയും, മത്സ്യത്തിന്റെ വാലും മനുഷ്യന്റെ ദേഹവും ഉള്ള ഒരു വലിയ ജീവി ആയിരുന്നു...! അയ്യോ ഈത് മത്സ്യകന്ധകയാണല്ലോ...! എന്ന് പറഞ്ഞ് അധാർ അതിനെ കടലിലേക്ക് തള്ളി വിട്ടു. ആ മത്സ്യകന്ധകയ്ക്ക് അധാളുടെ ഭാഷ സംസാരിക്കാൻ അറിയാമായിരുന്നു. ആ മത്സ്യകന്ധക അധാർക്ക് നന്നിപറഞ്ഞു. പിന്നീട് എല്ലാ ദിവസവും അവർ ആരും പ്രവേശിക്കാത്ത ഒരു പാറയിൽ തമ്മിൽ കണ്ണുമുട്ടും... അങ്ങനെ ഒരു ദിവസം മത്സ്യകന്ധക അധാളോട് : ഈ കടലിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ ഒരു ലോകമുണ്ട്.. നിങ്ങൾക്കരിയാമോ ? എന്ന് അച്ചുനാണ് ഈ കടലിന്റെ രാജാവ്. അധാർ ചോദിച്ചു ‘ ഞാൻ അവിടേയ്ക്ക് വരട്ടു ? ’ എയ്യ.. മത്സ്യകന്ധക പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾക്ക് എന്നപ്പോലെ അവിടെ വരുവാൻ കഴിയുകയില്ല...! കാരണം നിങ്ങൾ മത്സ്യകന്ധക അല്ലല്ലോ! തന്നെയുമല്ല എന്ന് അച്ചുൻ്നേ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് മനുഷ്യരുടെ അടുത്തേയ്ക്കെങ്ങും പോകരുതെന്ന്..! എന്നാൽ ഒരു ദിവസം അധാളും മത്സ്യ കന്ധകയും ഒന്നിച്ചിരിക്കുന്നത് മത്സ്യകന്ധകയുടെ അച്ചുൻ്നേ കണ്ണു! കോപാകുലനായ അധാർ മകളാട് നീ ഇനി ഇയാളെ കണ്ണാൽ ഇയാൾ കല്ലായ്പ്പോകും അങ്ങനെ അധാളെ രക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി മത്സ്യകന്ധക വെള്ളത്തിനടി യിലേക്ക് ഉള്ളിയിട്ടു പോയി....അധാർ അവളുടെ അച്ചുന്നേ അടുത്തത്തി, ഇപ്പകാരം പറഞ്ഞു. ഞാൻ ഇനി അവളെ കാണുകയില്ല, എന്നാൽ അവളെ ഒന്നു ചെയ്യരുത്! ഇല്ല ആ ദൈര്ഘ്യത്തിലാണ് അവർ കടലിന്റെ അടിത്തട്ടിലേക്ക് പോയത്... ഇപക്ഷേ, അധാർ തിരിച്ചു പോയില്ല, വീടിൽ പോകാതെ, ഭക്ഷണം കഴിക്കാതെ അധാർ അവളെ കാണുവാൻ കരയിലേക്ക് ചെന്നു. അപ്പോഴേക്കും അധാർ കല്ലായി മാറികഴിഞ്ഞു! അവൾ അധാളുടെ കൈപിടിച്ചു അവളും കല്ലായി മാറി അച്ചുന്നേ കരഞ്ഞു കൊണ്ട് കടലിന്റെ ഉള്ളിൽ വിശ്രമിക്കാൻ പോയി. പിന്നെ ആ കടൽ തത്തീരത്ത് അവർ രണ്ടും ഒരു പ്രതിമ പോലെ നിന്നു... പിന്നീടെന്നും ആ കടൽ തീരത്ത് പ്രേമിക്കാൻ വരുന്നവർ മനുഷ്യന്റെയും മത്സ്യകന്ധകയുടെയും പ്രതിമയെയും ആഴ്ചേഷിക്കാൻ തുടങ്ങി.

ഗ്രാമി നന്നൻ എം

അൻ രാത്രി നല്ല മഴയായിരുന്നു, എന്തോ ഒരു വേർപാട് ജീവിതത്തിൽ സംഭവിക്കുമെന്ന് കുറിഞ്ഞിക്ക് തോന്തി. എക്കിലും അവൾ തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ വരവും കാത്ത്, കടൽത്തീരത്ത് നിൽക്കുകയാണ് !മീൻ പിടിക്കാനാണ് തന്റെ ഭർത്താവ് കുഞ്ഞൻ പോയതെങ്കിലും മഴ കാരണം അവൾ വല്ലാതെ ഭയപ്പെട്ടു.തന്റെ ഭർത്താവിനോടുള്ള — സ്നേഹത്താൽ അന്നത്തെ അത്താഴം പോലും കഴിക്കാതെ, അവൾ വരവും കാത്തു നിന്നു.തന്റെ പിതാവിന്റെ മരണം ഇതുപോലൊരു മഴക്കാലത്തായിരുന്നു... അങ്ങനെ കുറിഞ്ഞിയിലും കുറെ ഓർമ്മകൾ കടന്നു പോയി !മഴ ചിലരിൽ സന്തോഷം വിതരുപോൾ.... അതേ മഴ മറ്റു ചിലരിൽ ദുഃഖവും വേദനയും ഉള്ളവാക്കുന്നു... അതേ ഒരേ മഴ തന്നെ പലർക്കും പല അനുഭവം നൽകുന്നു. ചിരിവിരിയിക്കുന്ന മഴ, സകടം പടർത്തുന്ന മഴ... അങ്ങനെ മഴ എന്ന ഇ കമാപാത്രം തന്നെ മനുഷ്യരെ പല അനുഭവത്തിലേക്ക് തള്ളിവിടുന്നു... ഇ സത്യം കുറിഞ്ഞിക്ക് അസഹനീയമായ വേദന വരുത്തി.തന്റെ പിതാവിന്റെ വിയോഗത്തിൽ, മനംനൊന്തു സമനിലതെറ്റിയ അമ്മയെ അവൾ സകടത്തോടെ ഒന്നു നോക്കി. സ്വഭാവമില്ലാത്ത അമ്മയെക്കുറിച്ചാർത്തപ്പോൾ കുറിഞ്ഞിക്ക് വല്ലാതെ ഹൃദയവേദന തോന്തി. ജീവിതത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണും അറിയാതെ ഒരു കാര്യവും തിരിച്ചറിയാതെ, ചുണ്ടിൽ ചെറു ചിരിയോടെ ഇരിക്കുന്ന അമ്മയുടെ അടുത്തേക്ക് അവൾ ചെന്നു... അവൾ അമ്മയ്ക്ക് ഭക്ഷണം നൽകി. എക്കിലും കുറിഞ്ഞിയുടെ മനസ്സ് വ്ലലാതെ പിടയുകയായിരുന്നു... അങ്ങനെ അവൾ കുറച്ചുനേരം അമ്മയോടൊപ്പമിരുന്നു... അങ്ങനെ കുറിഞ്ഞിയുടെ മുന്നിൽ മുട്ടുകുത്തി! അങ്ങനെ അവൾ അമ്മയെ ഉറക്കിയ ശേഷം അവളുടെ പിതാവിന്റെ വിയോഗതെ കുറിച്ചാർത്തിരുന്നു... അദ്ദേഹവും മീൻ പിടിത്തത്തിനു ഇടയിലാണ് മരണമടയുന്നത്. അച്ചൻ്റെ മുവത്തുള്ള മാധ്യാത്ത പുണ്ണിരി മരണത്തിന് തോല്പ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല..!!അങ്ങനെ ഇരിക്കുപോൾ കടലമമ്മയുടെ തലോടലേറ്റ് അവൾ മെല്ലായോന്നു മയങ്കി. അവളുടെ മനസ്സ് കുറച്ചു നേരം സമാധാനത്തിന്റെ വഴിയെ സഖ്യരിച്ചു. പെട്ടെന്ന് ഒരു മുരൾിച്ച കുറിഞ്ഞിയുടെ കാതിൽ എത്തി..കുറിഞ്ഞി എവിടെ ? ... എടീ കുഞ്ഞൻ പോയടിയേ...” അപ്പുഴേ ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞതാ ചീനവല എടുക്കണാം.. എടുക്കണാം... എന്ന്. കുറിഞ്ഞിയുടെ മനസ്സിന്റെ താളം തെറ്റി! അവൾ തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ മുഖം അവസാനമായി ഒന്നു നോക്കി മാധ്യാത്തപുണ്ണിരി ആ മുവത്തിനു ചെതന്നും പകർന്നു.തന്റെ ജനനം ഇ കടൽത്തീരത്തായിരുന്നു. എക്കിൽ തന്റെ മരണവും ഇ തീരത്തുവെച്ചായിരുന്നുവെകിൽ... തന്റെ ഭർത്താവിനോടുള്ള അമിത സ്നേഹം കാരണം അവൾ തന്റെയും കുടൈയുള്ളവരുടെയും സ്നേഹം വേർപാടിലും തെളിയിക്കുന്നു..

സേതു രമൻ

അക്ഷരം

നന്ദി

ലിറ്റിൽ കെക്രുസ്

എസ് എം വി ഗവ: മോഡൽ എച്ച്

എസ് എസ്